

ВІДДІЛ ОСВІТИ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОЇ РДА ЗО

Всеукраїнський гуманітарний конкурс
«Космічні фантазії»

Номінація:
«Література та журналістика»

ЯК ДЖОРДЖ НА НЕВІДОМІЙ ПЛАНЕНІ ПОБУВАВ
(казка)

Виконала:
учениця 5б класу
Семенівської ЗШ І-ІІІ ст.
Мирошниченко Тетяна

Керівник:
Мирошниченко Ю. О.
вчитель української мови та
літератури
спеціаліст ІІ категорії

2020 р.

Петрик та Джордж

Давним давно, в якійсь країні

Вона існує і понині

Жили два брати-молодці

Збирали з поля камінці

Петрик та Джордж хлоп'ят назвали

Чому так, вони не знали.

Петрика усі любили,

А меншого лиш гнобили.

Був він вроди не такої,

Хоча розум мав з лихвою.

Веселі розваги навесні

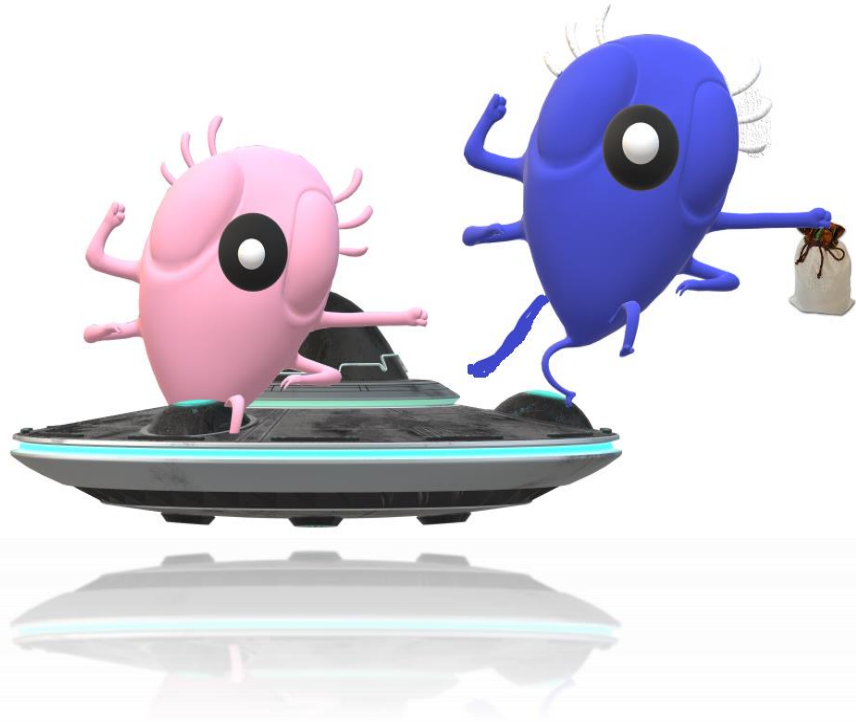
Навесні в країні гарно,
 Чому гаяти час марно?
 Треба в поле йти гуляти
 Дивних квітів назбирати.
 Ось забавний наш народ
 Стали всі у хоровод.
 І співають, і танцюють.
 Веселяться, не нудьгують.
 Раптом, щось блиснуло,
 Щось великим оком моргнуло
 Петрик вбік, а Джордж дивитись,
 Хіба можна тут боритись.

Інопланетні гості

На поляні, біля хат
 Приземлився КРИЛОГАД
 Щось велике та кругленьке
 Наче сонце, немаленьке.
 Люди диву даються
 Що таке, не розберуться.
 От виходять диваки
 Незвичайні хлоп'яки.
 Одне око Вони мають
 Трьома ногами шкандибають.
 Енергією повні крижаною,
 А в руці тримають торбинку гною

Вони якоюсь мовою бормочать
Неначе допомоги просять.

Допомога гостям з іншої планети

Джордж – розумний, здогадався
Корабель-чужинець поламався
Гості з іншої планети прилетіли
Дорогу додому загубили.
Узяв усе, що потрібно було взяти
І почав ремонтувати.
День пройшов, і другий – теж.
Але що з ним, не розбереш.
Пройшов місяць, другий йде
І ... полагодили вже.

Гостини на невідомій планеті

Інопланетні хлопці зраділи
Та до себе в гості запросили
Джордж поїхати зібрався,
Навіть хвилини не вагався.
Кортіло побачити інші світи
Від нудної роботи на деякий час відійти.
Не встиг наш мандрівник і оком моргнути,
Як вони успіли на місто прибути.
Він вийшов, навкруги роздивився
І вмить дивовижною красою захопився.
Там все блистіло,
Яскравими вогниками світило.
Квіти небачені всюди росли
Чужинці драконів на небі пасли.
Там майже усе було рожеве
Таке красиве та недешеве.

Сум за домівкою

На цій планеті всі веселі,
А Джордж сидить в його оселі.
Чому сумує, не збагне
Напевне, до дому хлопця тягне.
Як про це розказати, не знає,
Тільки постійно голову в небо здіймає.
Нарешті наважився, друзям признався
Що у гостинах погано почувався.
І кормили його, і поїли
Нічого від нього не таїли.
Але Джордж за рідними скучає
Рідну домівку не забуває.

Повернення до дому

Ось усі встають раненько
Виряджати Джорджа до дому швиденько.
У корабель вони сідають
На рідну землю поспішають.
Невідому планету Джордж залишає
Щасливий на Землю прибуває.
Друзів нових обійняв
Наш хлоп'яка попрощався та «Дякую» – сказав.
Обіцяли вони ще в гості завітати
Зі святами наших привітати.

У гостях добре, а вдома краще

Хлопець радий, він нарешті вдома
Працює, не долає його втома.
Знову з братом камінці збирає
І нудною цю роботу не вважає.
Бо кожна справа потрібна
До дорогого скарбу подібна.
А там, де прибульці гній просипали
Разом з ним чарівні насіння випадали.
Квіти дивні порозквітали,
Немовби людей з добрим ранком вітали.
А що Джордж? Чи сумує, що повернувся?
До рідних своїх він усміхнено пригорнувся.
На мудрих прислів'ях жити він вчився
У тому і розум його проявився.
Завжди пам'ятав і дуже гордився,
Що, де народився, там і згодився.

